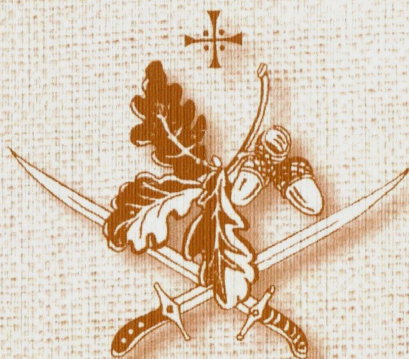

ГЛАШАТАЙ НЕСКОРЕНОГО ПОКОЛІННЯ

Рівненська державна обласна бібліотека

ГЛАШАТАЙ НЕСКОРЕНОГО ПОКОЛІННЯ

Персональний бібліографічний
список літератури

*(До 100-річчя від дня народження
Олега Ольжича)*

Рівне

2007

ББК 91.9:83.3(4Укр)
Г529

Г529 Глашатай нескореного покоління: Реком. список л-ри /
Укладач: Л.М.Стадницька; Редактори: Л.А.Костильова,
Л.Г.Сахнюк. – Рівне: Волинські обереги, 2007. – 20 с.

Видання підготовлене до 100-річчя від дня народження талановитого поета і вченого Олега Ольжича (Кандиби). У рекомендаційному списку представлені відомості про наявні в фондах Рівненської державної бібліотеки книги, статті із збірників, газет, журналів з 1993 по 2007 рр., які висвітлюють життя, діяльність та творчу спадщину поета.

Адресоване літературознавцям, працівникам музеїв, студентам, краєзнавцям, а також всім, хто цікавиться історією української літератури та України взагалі.

Укладач:

Стадницька Л.М. – гол. бібліотекар відділу „Регіональний інформаційний центр” РДОБ

Відповідальний за випуск:

Ярошук В.П. – канд. іст. наук, директор РДОБ

Редактори:

Костильова Л.А. – завідувач відділом „Регіональний інформаційний центр”

Сахнюк Л.Г. – зав. редакційно-видавничим відділом РДОБ

ПЕРЕДМОВА

Рекомендаційний список літератури підготовлений до 100-річчя від дня народження талановитого поета і вченого Олега Ольжича (Кандиби). У списку представлені відомості про наявні в фондах Рівненської державної бібліотеки книги, статті із збірників, газет, журналів, що вийшли з 1993 по 2007 рр., які висвітлюють творчу спадщину поета, його життя та діяльність.

Рекомендаційний список літератури складається з 4-х розділів, у кожному з яких описи розміщено за алфавітом авторів та назв творів. Частина бібліографічних описів супроводжується довідковими анотаціями.

Видання адресоване літературознавцям, працівникам музеїв, студентам, краєзнавцям, а також всім, хто цікавиться історією української літератури та України взагалі.

ОЛЕГ ОЛЬЖИЧ*

Поета Олега Ольжича (Олега Кандибу – 1907-1944) знають сьогодні на Україні хіба що окремі фахівці, але популярність його імені безперечна. Це мабуть, і тому, що він був сином відомого в Україні поета Олександра Олеся. Загальна зацікавленість долею і творчістю О.Ольжича розбивається об мур парадоксу: його доробок і донині лишається майже незнаним.

Дякуючи процесам, які відбуваються у незалежній Україні, повертаються на рідну землю поети української еміграції – своєю творчістю, правдою про своє життя. Для розуміння їхньої долі варто нагадати загальновідому істину: ніхто ніколи з доброї волі рідної землі не залишає. Так сталося й з Олегом Кандибою, пізніше поетом О.Ольжичем.

Народившись в Житомирі, він до 16 років жив на Україні, був свідком великих і драматичних подій. Не раз потім він із зворушенням згадував свій рідний Житомир і шкільні роки в Пущі Водиці біля Києва.

П'ятнадцятирічним хлопцем 1923 року від'їхав з матір'ю до Берліна, де тоді перебував його батько – найвизначніший у той час поет України О.Олесь, який ще донедавна був повпредом УНР в Будапешті. Незабаром родина Кандиб переїхала з Берліна до Праги, а згодом поселилася в Горніх Черношицях (поблизу Праги).

Склавши успішно 1924 р. у Празі іспити в гімназії, Ольжич поступає на філософський факультет Карлового університету. Головним предметом його студій була передісторична археологія та історія мистецтва. Одночасно Ольжич, як багато інших українських студентів Карлового університету, студіював також в Українському Вільному Університеті в Празі. У 30-х роках Ольжич був у Празі серед студентів головним організатором різних свят,

роковин, літературних свят і академій. Якийсь час керував студентським авангардним театром.

У 1929 році в Карловому університеті О.Ольжич захистив дисертацію на тему „Неолітична мальована кераміка Галичини”. На пропозицію професора В.Щербаківського став асистентом кафедри археології Українського Вільного університету. З 1926 по 1932 р. працював також в археологічному відділі Чеського Національного музею в Празі. Участь у міжнародних археологічних симпозиумах, конференціях, безпосередня робота на розкопках здобули йому ім'я першорядного спеціаліста зі слов'янської археології.

Подорожуючи Америкою у 1938 році, він читає лекції в Гарвардському університеті, засновує там Український Науковий Інститут Америки. За його редакцією 1939 року у Празі вийшов збірник наукових праць цього інституту. Свої розвідки з археології він публікував в українських, чеських, німецьких, югославських та англійських виданнях. Деякі з них не втратили свого наукового значення й донині. Отже перш ніж стати поетом, О.Кандиба-Ольжич був вченим-археологом. „... за нормальних умов життя і праці з нього б виріс вчений світового рівня” (М.Неврлий „Муза мужності й боротьби”).

Першим друкованим твором О.Ольжича було дитяче оповідання „Рудько”, яке він видав у Празі під псевдонімом О.Лелека. Перша Ольжичева збірка – „Рінь” (1935), у якій переважають мотиви праісторії людства, античної Греції та Риму.

Друга збірка поета „Вежі” (1940) метафористичністю своєї назви визначає вершини духовності, яка породжує енергійне рішення і дію, пориває до героїзму. З цього погляду Ольжича можна вважати революційним романтиком.

Цикл „Незаномому воякові” (1935) композиційно складає другу частину „Веж”, де поетично зображено історію галицького революційного підпілля.

Третя збірка „Підзамча” (1946) була видана після його трагічної смерті. В „Підзамчі” Ольжич досяг найбільшого артизму. У віршах відчутна гармонія думки й почуття, урівноваженість настрою.

Під псевдонімом К.Костянтин О.Ольжич писав сатиричні поезії.

Кілька десятків творів, які не ввійшли до збірок, залишились по різних періодичних виданнях, може десь залишились ще його рукописи. 1956 року у Нью-Йорку вийшло видання трьох збірок поета. Більш повне, доповнене спогадами та працями про нього, видання – у Чикаго 1969 року.

Про поезію Ольжича можна сказати, що це поезія високої культури, яка вимагає від читача певної ерудиції, знання історії, філософії, мистецтва. Вона синкретична – в ній часто перехрещуються і взаємодоповнюються елементи різних родів мистецтва – інколи малярства, деколи – музики і навіть скульптури.

Творча спадщина Ольжича кількісно невелика, але значима своїм духовним зарядом, широтою тем і сюжетів. Досить стриманими художніми засобами передаються філософська глибина і багатозначна образність. У своїх поезіях він оспівує героїчний тип людини, у потенційні сили, глибину та волю якої свято вірив.

Прикладом героїчного типу людини й поета увійшов в історію української літератури сам О.Ольжич. До історії українського руху він увійшов як незламний борець за волю свого народу. Адже ані інтелект вченого та талант поетичний, ані життя за кордоном не відвернули О.Ольжича від України.

Від 1929 року він активний член ОУН. Брав безпосередню участь у боях за Карпатську Україну. За

дорученням Проводу ОУН вів справи Карпатсько-Української держави. А згодом на чолі перших Похідних груп ОУН вирушає в Україну, організовує націоналістичне підпілля. У 1941 році брав участь у створенні Всеукраїнської Національної Ради. Під час пізнішого перебування у Львові керував підпільною діяльністю ОУН-М.

О.Ольжич бував у Рівному, зупинявся тут на конспіративній квартирі. Як згадує Улас Самчук, саме в Ровно для Ольжича виготовили документи, які дозволили йому перебувати на окупованій німцями території.

У травні 1944 р. О.Ольжич заарештований німцями й ув'язнений у фашистському концтаборі Заксенхаузен (біля Берліну), де й загинув 9.06.1944 р. від рук гестапівських катів.

Непохитну вірність ідеї, якою горів усе своє недовге життя, О.Ольжич засвідчив своєю героїською смертю. Можна по-різному ставитися до радикалізму Ольжича і його покоління, але кожна чесна людина низько схидить голову над жертвою, що її приніс цей талановитий поет і вчений на вівтар своєї батьківщини. Про смерть таких борців сказав болгарський поет Х.Ботев: „Хто за волю життя віддав – той не вмирає!”

** Використані джерела:*

Неврий М. Муза мужності й боротьби //Ольжич О. Цитаделя Духа. – Братислава, 1991. – С. 5-30.

Малий словник історії України. – К.: Либідь, 1997. – С. 283-284.

Видання творів О.Ольжича

Ольжич О. Будьте!: Вибір зі статей і відозв // Дороговказ. Поезії О.Теліги та О.Ольжича. – К., 1995. – С. 39-45. – Зміст: „Український націоналізм”; „У двадцятиліття”; „Дух Руїни”; „Передмова до „золотого слова”; „Геройзм в українській усній словесності”; „Наші завдання”; „Український побут”; „Українська культура”; „Українська історична свідомість”; „В авангарді героїчної доби”; Різдвяна відозва; ОУН на землях.

Ольжич О. Величність: Поезії й поеми. – Чикаго, 1969. – 176 с.

Ольжич О. Незнаному Воякові: Заповідане живим. – К.: Фондація ім. О.Ольжича, 1994. – 432 с.

Ольжич О. Цитаделя Духа. – Братислава, 1991. – 239 с.: іл.

Публікації та передруки творів Олега Ольжича в періодичних виданнях та збірниках

Ольжич О. Археологія; „Воно зросло з шукання і розпуки...”; Робітня; „Нащо слова? Ми діло несемо”; Революція; Піхотинець; „Дванадцять літ кривавилась земля...”; „Проїшли пурпурні фінікійські дні...”; Візія; Пророк; Присвята; „Давнім трунком, терпкістю Каяли...”; „І дні, і ночі... (Та ж коли, коли?)”; Яблуна на горі; Сонна Венус; Голландський образ; Навзікая; „На небі хмара – вічність і світи...”; Незнаному воякові (Фрагменти з поеми – XVI, XX, XXII): Вірші // Вітчизна. – 2004. - № 1,2. – С. 134-141.

Ольжич О. Археологія; Нічний напад; „Легко і ясно лежати з пробитими грудьми...”; Ольбієць; „У Цезаря в

одній з останніх книг...”; „На трьох горбах, під знаками орла...”; Присвята; Революція; З циклу „Незнаному воякові”; „Ми вийдем жорстоке зустріти...”; „Нащо слова? Ми діло несемо”; „Давнім трупком, терпкістю Каяли...”; „Дванадцять літ кривавилась земля...”; „Страшно в горах вночі в самоті хати...”; Дилжанс; Акваріум; Пороша; „Воно зросло з шукання і розпуки...”; Полісся; Піхотинець: [Вірші] // Дніпро. – 1990. - № 2. – С. 78 – 82.

Ольжич О. Вірші // Дніпрова хвиля: Хрестоматія творів нововведених до шк. програми. – К., 1993. – С. 502-506. – Зміст: „Воно зросло з шукання і розпуки...”; „Рінь”; „Галли”; „Шякунтала”; „Галицький образ”.

Ольжич О. Вірші // Живиця: Хрестоматія. Кн. 2. – К., 1998. – С. 222-232. – Зміст: Робітня; Революція; На полі бою; „Нащо слова? Ми діло несемо...”; Візія; Є.П.; Знов вітри над землею, вітри...; Був же вік золотий...; Незнаному Воякові (Уривок).

Ольжич О. [Вірші] // Літ. Україна. – 1995. – 17 серп.

Ольжич О. „Для тих днів, як відкрита рана...”: [Із збірки поезій] // Урок української. – 2002. - № 9. – С. 48-49.

Ольжич О. З циклу „Креміль”: [Вірші] // Розбудова держави. – 1993. - № 8. – С. 51-52. – Зміст: „Скільки сонця леться на землю...”; „Знов вийдем жорстоке зустріти...”; Знов вітри над землею, вітри...; На полі бою.

Ольжич О. Зимовник: [Вірші] // Жива вода. – 1995. - № 9. – С. 5.

Ольжич О. Мосендзові; Галли; Готи; Змій; Робітня; Піхотинець; „Заходить сонце”; „Нащо слова?...”; „Слова, що прості і суворі”; „Їх душі – горіння і криця...”; „Був

же вік золотий”; Захочеш – і будеш; Голандський образ; „Глухо храми упало у порох...”; Пророк; „Безконечні шляхи...”; „Сонна Венес”; Дон Хозе; Зимовник; „Все бурхливі крила негоди”; „Держава не твориться в будучині”?: Поезії // Муза любові й боротьби: Українська поезія празької школи. – К., 1995. – С. 71-82.

Ольжич О. Поезії // Вітчизна. – 2004. - № 1-2. – С. 132-149.

Ольжич О. Поезія // Наш час. – 1994. – 10 черв.

Ольжич О. Пророк: [Вірш] // Слово і час. – 1994. - № 6. – С. 3.

Ольжич О. Пророк; Негритянський божок; Акваріум; „Чекає спокуса тебе не одна...”; „О думка, що тіло без жалю руба...”: [Вірші] // Соц. культура. – 1990. - № 2. – С. 28-29.

Ольжич О. Хитрий математик: Оповідання // У світі математики. – 1996. – Т.2. Вип. 4. – С. 95-96.

Література про життя та творчість Олега Ольжича

Вдовичин І. Археолог, поет, політик: О.Ольжич // Іст. календар'97. – К., 1996. – С. 210-211.

Дніпрова О. О. Ольжич у Києві: Спогад // На зов Києва. Український націоналізм у II світовій війні. – К., 1993. – С. 193-198.

Ільницький М.М. Західноукраїнська емігрантська поезія 20-30-х років: [„празька школа” та О.Ольжич]. – К., 1992. – С. 40-41.

Ільницький М. Історіософія української поезії 20 – 30-х рр.: концепція України: Євген Маланюк, Юрій

Липа, Олег Ольжич // Другий міжнародний конгрес українців. – Л., 1993. – С. 191-196.

Кандиба Олег // Довідник з історії України. – К., 2002. – С. 282-283.

Моравкова А. Празька поетична школа. Олег Ольжич // Літературознавство. – К., 1996. – С. 176-183.

О.Ольжич (Олег Кандиба) 8.07.1907 – 9.06.1944 // Українське слово: Хрестоматія укр. л-ри та літ. критики ХХ ст.: У 3-х кн.. – К., 1994. – Кн. 2. – С. 534-599. – Зміст: Державин В. Ольжич – поет національного героїзму.

Олег Ольжич (1907-1944) // Жулинський М. Слово і доля. – К., 2006. – С. 553-570.

Олег Ольжич (1907-1944) // Історія української літератури ХХ століття. У 2-х кн. Кн. 2 Друга половина ХХ століття. – К., 1998. – С. 65-67.

Олег Ольжич (1907-1944) // Олійник-Рахманний Р. Літературно-ідеологічні напрямки в Західній Україні (1919-1939 роки). – К., 1999. – С. 90-91.

Ольжич (Кандиба) Олег Олександрович // Пашук І.Г. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини. – Рівне, 2005. – С. 135.

Ольжич Олег // Енциклопедія українознавства. Т. 5. – Л., 1996. – С. 1850-1851.

Орленко П. Поет-воїн: [О.Ольжич] // Іст. календар. 2002. – К., 2002. – С. 306-307.

Поезії Олега Ольжича // Гординський С. На переломі епох: Літературознавчі статті, огляди, есеї, рецензії, спогади. – Л., 2004. – С. 356-359.

Славутич Я. Розстріляна муза// Славутич Я. Твори: В 5-ти т. – К., 1998. – Т.3. – С. 406-408.

„Празька літературна група”: Олег Ольжич // Новий довідник: Українська мова. Українська література. – К., 2005. – С. 716.

Сохацька Е.І. Олег Ольжич – будівничий нового часу: До 50-річчя трагічної загибелі // Велика Волинь: минуле й сучасне. – Хмельницький, 1994. – С. 233-236.

Шиманська Г.З. Рамена ОУН – у вічність // Дороговказ. Поезії О.Теліги та О.Ольжича. – К., 1994. – С. 3-9.

Яринич С. Українська літературна творчість у 1936 році. Ч. IV // Павлюк І., Мартинюк М. Хрестоматія української легальної преси Волині, Полісся, Холмщини та Підляшшя 1917-1939, 1941-1944 рр. – Луцьк, 2005. – С. 323.

* * *

Бабух В. Конверт із спецхрану: У фондах бібліотеки Чернівецького держуніверситету зберігаються рукописи невідомих поезій Олега Ольжича // Голос України. – 1994. – 5 листоп. – С. 11.

Бойчук Г. „Велика ідея і велика віра творять життя”: [Урок за творчістю Олега Ольжича про виховання нової особистості, свідомого українського громадянина з розвинутим почуттям національної гідності] // Рідна шк. – 2000. - № 10. – С. 22-25.

Бойчук Г. Героїчна поезія Олега Ольжича й Олени Теліги (До проблеми формування рис українського національного характеру учнів засобами літератури) // Укр. л-ра в загальноосвітній шк. – 1999. - № 1. – С. 25-28.

Бондаренко М. Олег Ольжич повертається // Вісті з України. – 1994. – 28 квіт. – 4 трав.

Вільшук М. Етапна збірка Олега Ольжича // Дивослово. – 1999. - № 4. – С. 2-3.

Войтенко В. Срібло ясної сурми [Про О.Ольжича] // Слово Просвіти. – 2006. - № 36. – С. 10.

XX сторіччя української поезії: Антологія «Вітчизни». Олег Ольжич (1907-1944) // Вітчизна. – 2004. - № 1/2. – С. 132-134.

Дем'янчук Г. „І будьте, будьте!..” // Рівне. – 1994. – 21 трав.

В Рівненському обласному державному архіві знайдено копію документа, виданого на початку 1942 року – „Посвідку”, яка стверджує, що п. Др. Олег Кандиба є постійним кореспондентом часопису ”Волинь”, підписану головним редактором Уласом Самчуком.

Дорожинський П. Жертовний шлях патріота: [До 90-річчя від дня народження укр. поета О.Ольжича-Кандиби] // Вітчизна. – 1997. - № 9,10. – С. 135.

Єрмоленко С. Мовотворчість Олега Ольжича // Дивослово. – 1998. - № 10. – С. 13-15.

Зінкевич О. Ольжич і наш час // Укр. слово. – 1994. – 15 верес.

Ільницький М. «Відвага і любов самопосян»: Життя і творчість Олега Ольжича // Дзвін. – 1992. - № 11-12. – С. 127-135.

Капранов С. Образ Японії в українській поезії 1930-х років: Олег Ольжич і Святослав Гординський // Мандривець. – 2003. - № 4. – С. 53-57.

Кирилюк В. «Невідомому воякові»: [Олегу Ольжичу] // Літ. Україна. – 1994. – 16 черв.

В Українському домі відбулася презентація видання «Невідомому воякові».

Ковалів Ю. Героїчний епос Олега Ольжича // Слово і час. – 1994. - № 6. – С. 7-12.

Ковалів Ю. «... Ми вийшли жорстоке зустріти»: [Про О.Ольжича – укр. поета] // Літ Україна. – 1994. – 16 черв.

Ковалів Ю. Незнищені рядки: Вірші О.Теліги і О.Ольжича // Розбудова держави. – 1993. - № 8. – С. 49-52.

Колесник І. Поет і лицар Олег Ольжич-Кандиба // Укр. слово. – 1995. – 24 серп.

Колесніченко-Братунь Н. Проблема жертвності в творчості О.Ольжича // Укр. слово. – 1994. – 28 лип.

Коцюбинська М. Розмова з батьками: [Епістоляр. спадщина О.Олеся та його сина О.Ольжича] // Слово і час. – 1994. - № 7. – С. 17-18. – (Рік О.Ольжича).

Краснощок Ю. Лідера знайти і знищити: Політичний детектив. Розділ 9 «Антуис ін герба» («Гадюка в траві»): [Про О.Ольжича] // Вітчизна. – 2007. – 1/2. – С. 99-117.

Крупач М. «Бог ясний між людьми ходить...»: До 50-ї річниці від дня безсмертя О.Ольжича-Кандиби // Дзвін. – 1994. - № 6. – С. 138-144.

Крупач М. «... І смерть як найкращий вінок»: До 50-річчя з дня безсмертя О.Ольжича-Кандиби // Універсум. – 1994. – лип.-серп. – С. 21-22.

Крупиненко В.М. Письменники Празької школи. Улас Самчук. Олег Ольжич // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2006. - № 10. – С. 20.

Кунік І. «Хай збереже його доля...»: [П'ятдесяті роковини від дня загибелі О.Ольжича і смерті Олександра Олеся] // Слово і час. – 1994. - № 6. – С. 12-18. – (Рік О.Ольжича).

Кунін І. «В обіймах з радістю журба...»: [Спогади про О.Ольжича] // Укр. слово. – 1994. – 28 лип.

Кучерук О.В. Олег Ольжич – поет національного героїзму // Почат. шк. – 1994. - № 5. – С. 42-43.

Лисенко Н. Поет, учений, борець: [Про О.Ольжича] // Дивослово. – 1998. - № 8. – С. 55-57.

Листи Олега Ольжича до Дмитра Донцова // Укр. проблеми. – 1994. - № 4-5. – С. 128-147.

Мельник Т. О.Ольжич – сьогодні: [Про наук конф. «О.Ольжич: концепція національного стилю в українському державотворенні та культурі»] // Слово і час. – 1998. - № 1. – С. 43-44.

Мушника М. Лицар нескореного покоління: До 90-ліття від дня народження О.Ольжича // Дзвін. – 1997. - № 10. – С. 146-148.

На оltар жертвності: До 50-річчя від дня смерті Олега Кандиби-Ольжича // Волинь. – 1994. – 6 трав.

Неврай М. Згадую поета-борця: [Рік О.Ольжича] // Укр. слово. – 1994. – 7 лип.

Неврай М. Муза мужності й боротьби // Дивослово. – 1994. - № 7. – С. 10-17.

Неврай М. Ольжич на тлі Празького літературного докiлля // Сучасність. – 1998. - № 2. – С. 102-109.

Олег Ольжич: [До 90-річчя від дня народження укр. поета і вченого] // Дзвін. – 1997. – 25 лип. – С. 3.

Олена Теліга й О.Ольжич у спогадах Уласа Самчука // Слово і час. – 1997. - № 7. – С. 12.

Олесь О. Листи до Ольжича // Слово і час. – 2000. - № 10. – С. 55-70.

Ольжич О. Невідомі листи О.Ольжича [до батьків] // Слово і час. – 1994. - № 7. – С. 19-26. – (Рік О.Ольжича).

Онищенко О. Вірні сини України: Рік О.Ольжича // Укр. слово. – 1994. – 24 серп.

Пазуняк Н. Евлогія на 50-річчя смерті О.Ольжича // Укр. слово. – 1994. – 17 берез.

Пам'яті О.Ольжича // Слово і час. – 1997. - № 10. – С. 16. – (Діаспора).

Пасемко І. Про одного з апостолів українського націоналізму // Слово і час. – 1997. - № 7. – С. 73-75. – Рец. на кн.: Іванишин П. Олег Ольжич – герольд нескореного покоління. – Дрогобич: Вид. фірма «Відродження», 1996. – 220 с.

Пащук І. Факели високого духу: Минуло 90 років від дня народження О.Ольжича і О.Теліги // Вільне слово. – 1997. – 30 лип.

Погребенник Ф. Олег Ольжич і поезія українського резистансу // Визвольний шлях. – 1995. - № 6. – С. 726-730.

Продан І. До портрета Олега Ольжича // Дивослово. – 1994. - № 12. – С. 25-26.

Самчук Л. Лицар без страху й докору... [Олег Ольжич] / Вступ, підгот. текстів та комент. М.Терещенко // Слово і час. – 1997. - № 7. – С. 16-21. – (Дати).

Симчич М. О. Ольжич – будівничий Карпатської України // Укр. слово. – 1996. – 21 берез.

Симчич М. Син про батька: [Про О.Ольжича] // Укр. слово. – 1993. – 10 листоп.

Соя Б. Сильні духом: Олег Ольжич, Олена Теліга – поети і герої // Дивослово. – 2005. - № 4. – С. 14-21.

Таран О. Своєрідність поетичної манери О.Ольжича // Слово і час. – 2000. - № 4. – С. 59-61.

Томенко О. Поет О.Ольжич у студії Ю.Бойченка-Блохіна // Укр. слово. – 1994. – 13 жовт.

Червак Б. Виховний ідеал О.Ольжича // Укр. слово. – 1995. – 29 черв.

Червак Б. Слово, що стало зброєю: [Про поета О.Ольжича] // Розбудова держави. – 2004. - № 4-6. – С. 55-57.

Череватенко Л. Покликання. Віра. Вибір (О. Ольжич-Кандиба) // Самостійна Україна. – 1999. - № 51. – С. 24-29.

Чернявська Л. Філософсько-естетичні засади поезії Олега Ольжича // Слово і час. – 1999. - № 11. – С. 29-32.

Шморгун Є. Поет борні і подвигу: [До 50-річчя загибелі укр. поета О.Ольжича. В Рівному для нього виготовили документи, які дозволяли йому перебувати в окупованому німцями краї] // Вільне слово. – 1994. – 9 квіт.

Штокало В. О.Ольжич – вояк «Війська незримого поневоленої нації» // Мандрівець. – 1995. - № 6 / 1996. - № 1. – С. 70-72.

Штокало В. Останні роки героїчного життя [Олега Ольжича] // Нар. газ. – 1996. - № 2.

Шульга П. Вклонімося пам'яті велетня духа: [До 50-річчя від дня смерті О.Ольжича] // Освіта. – 1994. – 15 черв.

Юськова Р. «І смерть – як найвищий вінок...»: До 50-річчя з дня трагічної загибелі О.Ольжича // Вісті Рівненщини. – 1994. – 10 черв.

Яременко В. Передчуття зустрічі з Ольжичем // Дніпро. – 1994. - № 1. – С. 100-114.

Увіковічення пам'яті О.Ольжича

Басараба В. Світло його зірки: [В Рівному відкрито меморіал. дошку поету О.Ольжичу] // Вільне слово. – 1994. – 18 черв.

Бухало Г., Матійченко В. Рівне: Вулиці, проспекти, майдани... Короткий довідник. – Рівне, 2000. – С. 48.

Вечори Олега Ольжича [В обласній бібліотечі та УІВГ] // Рівне. – 1994. – 23 квіт.

Видання Фундації імені О.Ольжича [«Українське слово», «Розбудова держави», «Український засів»] // Слово і час. – 1996. - № 6. – С. 25.

Губарець В. Промовляють до живих: [Спільним рішенням Київради та міської держадміністрації дві вулиці у Шевченківському районі столиці названо іменами видатних українських поетів Олени Теліги та Олега Ольжича] // Літ. Україна. – 1993. – 19 берез.

Діяльність фундації ім. О.Ольжича (в Австралії) // Церква і життя. – 1994. – 7 серп.

Корецька В. Бібліотека імені Ольжича в Києві // Літ. Україна. – 1994. – 7 квіт.

Листопад А. Олегу Ольжичу: [Вірш] // Укр. слово. – 1996. – 7 берез.

Микульський А. Шлях до Ольжича: [Про фільм А.Микульського «Я камень з Божої праці...» («Ольжич»)] // Кінотеатр. – 1998. - № 1. – С. 46-50.

Мусієнко О. Лицарський вибір Олега Ольжича: [Фільм «Ольжич»] // Культура і життя. – 1997. – 11 черв.

Стипендія ім. Олега Ольжича для українських військовиків // Укр. слово. – 1993. – 15 груд.

Яворський С., Смерека В. Рік О.Ольжича: [Відзначення пам'яті славного поета в Канаді і Великобританії] // Укр. слово. – 1994. – 1 груд.

ББК 91.9:83.3(4Укр)

Г529

Глашатай нескореного покоління: Реком. список л-ри /
Укладач: Л.М.Стадницька; Редактори: Л.А.Костильова,
Л.Г.Сахнюк. – Рівне: Волинські обереди, 2007. – 20 с.

Видання підготовлене до 100-річчя від дня народження талановитого поета і вченого Олега Ольжича (Кандиби). У рекомендаційному списку представлені відомості про наявні в фондах Рівненської державної бібліотеки книги, статті із збірників, газет, журналів з 1993 по 2007 рр., які висвітлюють життя, діяльність та творчу спадщину поета.

Адресоване літературознавцям, працівникам музеїв, студентам, краєзнавцям, а також всім, хто цікавиться історією української літератури та України взагалі.

Укладач:

Л.М.Стадницька –

гол. бібліотекар відділу „Регіональний інформаційний
центр” Рівненської державної обласної бібліотеки

Редактори:

Л.А. Костильова -

завідуюча відділом

„Регіональний інформаційний центр”

Рівненської державної обласної бібліотеки

Л.Г.Сахнюк -

завідуюча редакційно-видавничим відділом

Рівненської державної обласної бібліотеки

Відповідальний за випуск:

В.П. Ярошук -

кандидат історичних наук,

директор Рівненської державної обласної бібліотеки

Комп'ютерний набір та макет - Л.Г. Сахнюк

Підписано до друку 22.06.2007 р.
Формат 60x84 1/16. Папір офсет. Гарнітура «Times New Roman».
Друк офсет. Ум. друк. арк. 1,16. Ум. фарб.-відб. 2,0. Обл.-вид. арк. 1,05.
Наклад 500 пр. Зам. 35.

Видавництво «Волинські обереги».
33028 м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; тел./факс: (0362) 62-03-97;
e-mail: oberegi@mail15.com

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта
видавничої справи ДК № 270 від 07.12.2000 р.
Надруковано в друкарні видавництва «Волинські обереги».

